

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 27.

Udgivet 25de Juni.

1904.

Søieste Resolution

27 Mai.

af 27de Mai,

hvorved stadfæstes de af Drammens Kommuneftyre under 11te April 1904 besluttede Vedtægter ang. Skattetakster og Førelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme i Rjøbstaden.

Vedtægterne er faalydende:

A. Om Skattetakter.

§ 1. Til at foretage Værdsfættelser af de skattepligtige Eiendomme vælges der af Magistrat og Formandskab faa mange Sæt Skjønsmænd med Suppleanter, som det ansees nødvendigt til betimelig Tilendebringelse af Takterne.

Værdsfættelsen af hver enkelt Eiendom foregaar ved 3 Skjønsmænd. Disse vælger inden sin Midte en Formand, der har at bestemme Forretningsordenen og at lede Forretningen.

§ 2. Enhver Skjønsmand, som er forhindret fra at afgive Møde ved en berammet Forretning, har i betimelig Tid at anmelde dette for Formanden, som da tilkalder Suppleant.

Ved Suppleanters Tilfaldelse har Formanden at paase, at faavidt muligt den samme Suppleant bruges i hvert Tilfælde, hvor nogen af de faste Skjønsmænd har Forsald.

Suppleant skal tilkaldes, naar Værdsfættelsen angaar Eiendom, der tilhører en Skjønsmand eller hans beslagtede i ret op- eller nedstigende Linje eller i Sidelinjen faa nær som Søfendebarn eller ligesaa nær besvogrede.

§ 3. Formanden har at underrette indenbys Eier om, paa hvilken Dag Besigtigelse af hans Eiendom vil finde Sted.

Hvis Værdsfættelsen ikke paa Stedet foretages, maa dermed i Regelen ikke udsættes længer end i 14 Dage efter Besigtigelsens Afslutning.

Forretningen indføres i en af Magistraten autoriseret Protokol.

§ 4. Det er Skjønsmændenes Pligt at sørge for Enhed i Værdsfættelserne.

27 Mai.

§ 5. Ved Værdsættelserne ansættes enhver Eiendoms Værdi til det Beløb, hvortil Eiendommen efter sin Væstassenhed og Veliggenhed antages ved Salg at kunne udbringes.

Skjønsmændene afgjør, hvad der skal ansees som Tilbehør til Bygning. Som Regel bliver at anse som Tilbehør til Bygning ikke alene alt, hvad der hører til Bygningen paa saadan Maade, at det kun ved en Sønderbryden eller Neddriven kan stilles derfra, f. Ex. murede Ildsteder, Vagerovne, ildfaste Rum og deslige, men ogsaa alt, hvad der ifølge Bygningens Bestemmelse maa betragtes som en integrerende Bestanddel af samme, og uden hvilket Bygningen ikke vilde kunne anvendes efter sit Niemed.

Ved Værdsættelsen bliver at tage Hensyn til stedsbevarende Servitutter til Byrde eller til Fordel for Eiendommen.

Enhver Eiendom skal værdsættes til et med 10 deseligt Antal Kroner.

§ 6. Om Udfaldet af Værdsættelsen bliver Magistraten og vedkommende Eier strax at underrette.

Afgang til Overføjøn staa saavel Formandskabet som vedkommende Eier aaben. Begjæring herom maa indgives til Magistraten inden 2 Maaneder efter Forretningens Slutning.

Overføjønnet, som besørjes idærksat af Magistraten, udføres af 5 Mand, som vælges paa samme Maade som Underføjønsmændene. Ogsaa for Overføjønsmændene vælges de fornødne Suppleanter.

Overføjønsmændene vælger inden sin Midte en Formand og har forøvrigt at fremme Forretningen i Overensstemmelse med de foran for Underføjønnet opstillede Regler.

Overføjønsmændene kan saavel forhøje som nedsætte Eiendommens Taxt uden Hensyn til, af hvem Overføjønnet er forlangt.

§ 7. Omværdsættelse af samtlige skattepligtige Eiendomme skal foregaa hvert 10de Aar, men kan ogsaa foretages med kortere Mellemrum, naar Kommuneslyret dertil finder Grund. Omværdsættelserne udlægges efter stedsfunden Bekjendtgjørelse til almindeligt Efterhyn i 2 Maaneder, inden hvis Udløb Overføjøn kan forlanges af Formandskabet eller vedkommende Eier.

Omværdsættelse udføres i Overensstemmelse med de foran givne Regler.

§ 8. I Mellemtiden mellem de almindelige Omværdsættelser (§ 7) skal de enkelte Eiendomme omværdsættes, naar der er foregaaet Desing af dem eller opført nye Bygninger paa dem eller idvrigt foretaget Forandringer ved dem, som merkkelig forhøier Værdien. Er der alene steet Forandringer ved en Eiendoms Bygninger, og disse er forsikrede i den almindelige Brandforsikringsindretning, bliver, saalange ikke Eieren selv forlanger Omværdsættelse, saadan ikke at foretage, men Eiendommens Taxtsum forhøies med det Beløb, hvormed Forsikringssummen som en Følge af Forandringen er blevet forøget.

Det paaligger Foreren af Brandtartsprotokollerne at meddele 27 Mai. Magistraten Underretning om, naar en Bygnings Forsikringsværdi paa Grund af foretagne Forandringer ved Bygningen forhøies, eller naar en ikke forhen forsikret Bygning forsikres.

Ligeledes har Foreren af Pantebogen at meddele Magistraten Underretning om, naar et Skjøde, hvormed en Eiendom deles, er bleven thinglyst.

Opføres Bygninger, der ikke bliver forsikrede i den almindelige Brandforsikringsindretning, eller foretages Forandringer, der merkkelig forhøier Værdien enten ved saadanne Bygninger eller ved Bygninger, som er forsikrede i den nævnte Indretning, uden at i sidste Tilfælde ny Brandtarts optages, er Eieren forpligtet til inden én Maaned, efterat Bygningen for nogen Del er taget i Brug, eller Forandringen er udført, at melde dette til Magistraten.

Nedsættelse af den Værdi, hvortil en Eiendom er ansat, finder udenfor de almindelige Omværdssættelser kun Sted, naar Bygning nedrives eller forteres af Ild, eller naar Magistrat og Formandskab paa Grund af særlige, af Eieren oplyste Omstændigheder, der forringer Værdien, undtagelsesvis bevilger Omværdssættelse.

For de i denne § omhandlede specielle Omværdssættelser gjælder de i §§ 1—6 opstillede Regler.

Overskjon kan forlanges af Formandskabet eller af vedkommende Eier inden 2 Maaneder efter Omværdssættelsens Foretagelse.

§ 9. For sit Arbejde under de almindelige Omværdssættelser (§ 7) tilkommer der saavel Under- som Overskjøns-mændene Godtgjørelse af Bykassen, hvilken Godtgjørelses Størrelse bestemmes af Magistrat og Formandskab.

Leder Overskjon, der er begjært af Eieren, ikke til Værdning i den af ham paastaade Retning, har han at betale Omkostninger ved Overskjonnet.

§ 10. For andre Værdssættelser og Omværdssættelser end de i § 7 omhandlede tilkommer saavel ved Under- som ved Overskjon hver af Skjøns-mændene:

naar blot én Forretning forlanges Kr. 2,00
naar to eller flere Forretninger forlanges samtidig 1,50
for hver Forretning, dog med 25 % Tillæg for Formandens Vedkommende.

Forlanges Skattetaxt af Magistraten paa Kommunens Begne, erlægges Betalingen af Kommunen. Er derimod Forlangendet efter Opfordring af den private Eier, har denne at erlægge Betalingen.

Dog skal Udgifterne ved Overskjon, der er forlangt af Eier og ikke leder til Værdning i den af ham paastaade Retning, udredes af Eieren.

§ 11. Den, der vælges til Under- eller Overskjøns-mænd eller Suppleant, er pligtig til at overtage Hvervet, medmindre han

27 Mai. paa Valgtiden er over 60 Aar gammel. Om anmeldt Forsald skal ansees gyldigt, afgjøres af Magistrat og Formandskab. Under- og Overstjønsmænd vælges for 4 Aar. Understjønsmænd kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid, som de har forrettet som saadanne. Suppleanter vælges paa ubestemt Tid og kan af Magistrat og Formandskab naarsomhelst fritages for sit Hverv.

§ 12. Den Forandring i Eiendomsstaten, der bliver en Følge af en Eiendoms forandrede Tægtværdi, indtræder i Tilfælde af almindelig Omværdsettelse (§ 7) fra 1ste Januar i det Aar, der følger efter dennes endelige Afslutning, men i Tilfælde af særskilt Omværdsettelse eller Værdsettelse af nye Bygninger fra 1ste Januar i det Aar, der følger efter Understjønnetts Slutning, om end Overstjøn senere begjæres.

B. Om Førelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme.

§ 13. Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme bliver at føre overensstemmende med Schema, der fastsættes af Magistrat og Formandskab.

§ 14. De Bygninger og Grunde, som ifølge Lov eller Kommunestyrets Beslutning er fritaget for Eiendomsstat, bliver ogsaa at opføre i Fortegnelsen over skattepligtige Eiendomme med Angivelse af Hjemmelen for deres Skattefrihed.

17 Juni.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet

af 17de Juni,

hvorved approberes følgende Regler for Jagt og Fangst i Leksvikens Bygdealmenning, Nordre Trondhjems Amt:

§ 1. I Leksvikens Bygdealmenning skal Jagt og Fangst — Jagt efter Elg undtagen — være tilladt for enhver fast Beboer paa Eiendom, som har Brugs- eller Eiendomsret i Almenningen.

For andre end disse kan Jagtret erholdes mod Løsning af Jagtfort. Jagtfortet, der skal lyde paa Navn, kan ikke overdrages og gjælder enten for Kalenderaaret eller for visse bestemte Jagtdage. Jagtfortet løses mod forstudsvis Erlæggelse af følgende Afgift:

For Jagtfort, som gjælder Kalenderaaret, Kr. 40,00 — firti Kroner — og for Jagtfort, som gjælder visse bestemte Dage, Kr. 4,00 — fire Kroner — for hver Dag, Kortet gjælder; for Jagtfort for Ublænding, naar det gjælder Kalenderaaret, Kr. 50,00 — femti Kroner —, og naar det gjælder visse bestemte Dage, Kr. 8,00 — otte Kroner — for hver Dag, Kortet gjælder.

Afgiften bliver at tage til Indtægt for Almenningsskassen.

§ 2. Almenningsbestyrelsen bestemmer for hvert Aar, om

noget Jagtkort eller hvormange saadanne der skal udstedes, og kan 17 Juni. disse erholdes ved Henvendelse til Almenningsbestyrelsens Formand.

§ 3. Jagtkortet maa under Jagten eller Fangsten medføres og inden Jagtomraadet forevises, naarsomhelst det af nogen forlanges.

§ 4. Retten til Jagt efter de Elgsdyr, som det i Genhold til Jagtloven maatte blive tilladt aarlig at fælde i Almenningen, bortsaettes for hvert Aar af Almenningsbestyrelsen ved Anbud efter forudgaaende fornøden Besjendtgjørelse.

Skriftlig Legitimation for Jægeren udfærdiges af Almenningsbestyrelsens Formand.

§ 5. Overtrædelse af disse Regler paatales overensstemmende med § 32 i Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899.

Kongelig Resolution

20 Juni.

af 20de Juni,

Hvorved der i Genhold til § 3 i Lov af 25de Juli 1897, indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften inden de søndenfor Finmarkens Amt liggende Landsdele, bestemmes, at det skal være forbudt for nomadiserende Lap saavel som fastboende (Lap eller andre) at udøve eller lade udøve Beitning med Ren paa de Øer, der er beliggende inden Fjosens Herred, nordre Trondhjems Amt.

Uanset dette Forbud skal dog Amtmanden være bemyndiget til under særegne Forholde („Speik- eller Fleinvintre“) at give bestemte Lapper Tilladelse til med et bestemt Antal Ren i en bestemt Tid og inden bestemte Grænser at lade beite paa Øerne paa Betingelser med Hensyn til Bogtningspligt m. v., som af Amtmanden fastsaettes.

Plakat

20 Juni.

angaaende Indførsel af Husdyr og smitteførende Gjenstande.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vittterligt: I Kraft af Lov om smitsomme Husdyrhygdomme af 14de Juli 1894 med Tillægslov af 26de Mai 1899, dens § 17 fastsaettes herved følgende Bestemmelser for Indførsel af Husdyr og smitteførende Gjenstande:

A. Feste kan indføres:

20 Juni.

1) fra Sverige paa Betingelse af, at der medbringes et for hvert enkelt Dyr af Politimyndighed bekræftet Sundhedspas, hvoraf det fremgaar, at Dyret har opholdt sig i de sidstforløbne 6 Maaneder i Sverige, samt at det er sundt og ikke antages at overføre smitsom Sygdom.

Styds- og Trafikheste, der passerer Grænsen for atter at vende tilbage til Sverige, rammes ikke af ovenstaaende Forfæst.

2) fra alle andre Lande paa Betingelse af:

a. at der medfølger et for hvert enkelt Dyr af vedkommende Lands Politimyndighed eller af norsk Konsul bekræftet Sundhedspas, hvoraf det fremgaar, at Dyret er sundt og ikke antages at overføre smitsom Sygdom, samt

b. at ethvert Dyr ved Ankomsten til norsk Toldstation undersøges af autoriseret norsk Dyrlæge og af ham erklæres sundt.

B. Drøvtyggere kan indføres fra Sverige paa følgende Betingelser:

a. 1. Indførselen skal finde Sted a) pr. Jernbane eller søvæerts direkte til Fredrikshald eller Kristiania eller ad nærmeste Landevei til Præstebakke eller Kornsjø Jernbanestation, hvorfra Dyrene snarest muligt pr. Jernbane føres videre til Fredrikshald; b) ad Allingmoen eller over Svinesund gennem Bergs Herred ad nærmeste Vei direkte til Fredrikshald; c) pr. Jernbane direkte til Trondhjem til Slagtning i denne By. I hver Sending skal i sidste Fald kunne indføres indtil det Antal Dyr, som Landbrugsdepartementet nærmere bestemmer.

2. Det skal ved en af autoriseret svensk Dyrlæge eller Politimyndighed udstedt Attest godtgøres, at Dyrene kommer fra et Distrikt, hvor der ikke for Tiden optræder eller i de sidst forløbne 6 Maaneder har optraadt smitsom Mund- og Klovsyge eller ondartet Lungehyge, samt at Dyrene ikke i de nærmest forudgaaende 6 Maaneder er indført fra Udlandet.

3. Dyrene skal være mærkede eller i Attesten saaledes beskrevne, at deres Identitet kan tilfredsstillende konstateres.

4. Dyrene skal ved Ankomsten føres til de indhegnede, for saadant Viemed reserverede Kvægtorbe, hvor de bliver at underkaste Undersøgelse af vedkommende kommunale Dyrlæge.

5. Det Kvæg, der agtes solgt som Livdyr, skal opstaldes paa det kommunale Fjøs i 48 Timer, Helligdage ikke iberegnet, og i den Tid undersøges med Tuberkulin.

6. Det Kvæg, der ved denne Undersøgelse findes lidende af eller mistænkt for Tuberkulose, mærkes i Huden med et indbrændt tydeligt T.

7. Det Kvæg, der indføres for at sælges til Slagt, skal paa 20 Juni. samme Vis mærkes med et i Huden indbrændt tydeligt S.
8. De med T eller S brændemerkede Dyr skal inden 8 Dage efter Brændemerkningen i Overensstemmelse med de af Landbrugsdepartementet fastsatte nærmere Bestemmelser nedslages.
9. Kvæg, der ved Undersøgelse findes fri for Tuberkulose, skal paa en iøinefaldende Maade være mærket med Ordet »Sund« samt Årstallet for den stedsundne Undersøgelse.
10. Som Erstatning for de med heromhandlede Undersøgelse, Merkning, Opstaldning og Fodring af Dyrene samt Anstaf- felse af Tuberkulin, Instrumenter, Tjøsøts Rensning og Desinfektion m. v. forbundne Omkostninger skal vedkom- mende Kommune være berettiget til at afkræve Importø- ren en af Kommunestyret fastsat og af Landbrugsdeparte- mentet godkjendt Afgift for hvert Dyr.
11. Landbrugsdepartementet bemyndiges til forøvrigt at fast- sætte nærmere Bestemmelser angaaende den her omhand- lede Imports Ordning med Hensyn til Dyrenes Under- søgelse og Merkning samt Attester og Protokoller m. v.
 - b. Forøvrigt forbydes Indførsel af Drøvtyggere (3: Storfæ, Faar, Gjeder og andre drøvtyggende Dyr) fra alle Lande, med Undtagelse af de russiske Havne ved Nord- ishavet og det hvide Hav, hvorfra det er tilladt at indføre disse Dyr til Finmarken. Rensdyrtrafikken til Norge ram- mes ikke af dette Forbud.
 - c. Hornkvæg (Storfæ) Faar og Gjeder forbydes indførte fra Finmarken til Rigets øvrige Distrikter.
- C. Svin forbydes indført fra alle Lande med Undtagelse af de under Littr. B, b nævnte russiske Havne hvorfra det er til- ladt at indføre disse Dyr til Finmarken.
 Fra Finmarken forbydes Svin indført til Rigets øvrige Distrikter.
- D. Hunde forbydes indført fra alle Lande med Undtagelse af Sverige og Danmark, fra hvilke Lande Indførsel kan ske paa Betingelse af, at der medfølger et af vedkommende Lands Politi- myndighed udfærdiget Bevis, hvoraf fremgaar, at vedkommende Dyr har opholdt sig mindst i 6 Maaneder inden vedkommende Land, og at det i Henhold til en af autoriseret Dyrlæge udstedt Erklæring ikke antages at overføre smitsom Sygdom. Hunde, der tilhører Gierne af svenske Renhjorder og i Følge med disse passerer Finland paa Gjennemgang fra Sverige, rammes ikke af dette Forbud.
- E. Huder og Skind skal det indtil videre være tilladt at indføre fra Sverige paa Betingelse af, at der medfølger Varen et af svensk Politimyndighed udstedt Bevis eller en af Importøren

20 Juni.

udstedt skriftlig Erklæring om, at Huderne og Skindene er indkjøbte i Sverige og ikke indførte dertil i raa Tilstand fra andre Lande. Forøvrigt er Indførsel af raa Dele af Drøvtyggere og af Svin, saasom uberedede Skind og Huder (tørrede og saltede Huder og Skind derunder ikke indbefattede), utilvirkede, utilberedede og urensede Haar og Børster samt Muler og Klover forbudt fra alle Lande. Indførsel af usaltet eller utilberedet Kjød og Fleisk samt usmeltet Talg skal være forbudt fra Østerrige, Italien, Grækenland, Tyrkiet, fra Rusland med Undtagelse af Indførsel til Finmarken fra de ved Nordishavet og det hvide Hav beliggende Havne, samt fra alle Lande udenfor Europa.

F. Indførsel af Græs, Hø og Halm til Fourage forbydes fra alle Lande undtagen fra Sverige og Danmark samt til Finmarken fra de russiske Havne ved Nordishavet og det hvide Hav.

G. Brugte Fjøsredskaber forbydes indført fra alle Lande, medmindre det godtgøres, at de er sikkert desinficerede.

Disse Bestemmelser træder ikraft den 1ste September 1904, fra hvilket Tidspunkt af de gjældende Plakater angaaende Indførsel af Husdyr og smitteførende Gjenstande ophæves, nemlig Plakaterne af 6te Juni 1894, 13de Januar 1899, 13de December 1900, 22de Februar og 22de November 1902 samt Plakat af 21de Oktober 1903.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Givet paa Rosendal Slot den 20de Juni 1904.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Dscar.

(L. S.)

J Statsministerens Fravær
Chr. Michelsen.

Lehmann.

20 Juni.

Kongelig Resolution

af 20de Juni,

hvorefter approberes følgende i Sunds Herredssthire vedtagne Sundhedsregler for Sund Herred.

§ 1. Ved Opførelse eller Flytning af Beboelseshus skal, før Arbeidet paa Grunden paabegyndes, Anmeldelse ske til Ordforeren i Sundhedskommissionen eller vedkommende Kredses Tilsynsmand og følgende Bestemmelser iagttages:

- a. Huset maa have en Afstand af mindst 10 Meter fra Stald, 20 Juni. Fjøs eller Ladebygning; mindre Afstand maa der heller ikke være mellem Beboelseshus og enhver anden Husebygning, mod hvilket Beboelseshuset har Vinduer.
- b. Grunden, hvorpaa Huset agtes opført, maa befries for Jord og omgrøstes saaledes, at den bliver fri for Grundvand; ligeledes skal der sørges for, at Tønet kan holdes vaskrit.
- c. Grundmuren maa intetsteds være lavere end 30 cm. over Jordforpæn; den skal være forsvarlig tættet med Kalk, Ler eller andet Materiale og have mindst 1 Trækhul af 8 cm. i Tverrsnit paa hver Side af Bygningen.
- d. Ethvert til Beboelse bestemt Rum skal være mindst 2,20 Meter høit fra Gulv til Tag og have mindst 1 Vindu forsynet med Hængsler og Kroger, saaat det kan stilles aabent.
- e. Ethvert Rum i Kjælder skal i Ydermuren have Vindu eller anden Aabning saaledes indrettet, at den kan bruges til Luftveksling. Skal Kjælderrummet benyttes til Beboelse, Handel, Bærksted eller idetheletaget til Opholdssted for Mennesker, maa det være mindst 2,20 Meter høit fra Gulv til Tag, og skal Overkanten af Jorden paa Husets 3 Udsider ikke være høiere end 1,10 Meter over Gulvet. Grunden under saadant Kjælderrum skal være fyldt med et 20 cm. høit Lag af puffed Sten. Forsaauidt Rummet skal benyttes til Beboelse, skal Gulvet være dobbelt og Mellemrummet som sædvanligt stoppet med tør Fyld. Saadant Kjælderrum maa videre være forsynet med Dør samt Friskluftskanal af mindst 10 cm. i Tverrsnit, der stikker ned under Gulvet og udmunder bag Døren i en Høide af mindst 1,25 Meter.

§ 2. Røgeovn maa ikke benyttes i Beboelseshus, medmindre den er forsynet med saadan Indretning, at den ved Røgningen frembragte Damp opfanges og ledes ud i fri Luft.

§ 3. Hver Bolig skal have Vandhus. For større Boliger, Voghuse, Fabrikker, Arbejderboliger, Kirker, Salterier og Steder, hvor mange Folk samles til bestemte Tider, skal der være Vandhus indredet med Pissoirer og Priveter efter Behovet.

Vandhus maa ikke anbringes Beboelseshus, Alfavei eller Sted, hvorfra Mad- og Drikkevand hentes, nærmere end 10 Meter, og maa der heller ikke være Sig fra Vandhuset mod de nævnte Steder. For at hindre Stank og Sig skal Jord, Torvstrø, Afte eller lignende jævnlig paakastes. Hvor Udtømmelserne opfanges i Kasse eller Tønde, maa denne være tæt (høist tjærebred) og tømmes saa ofte, at ingen Oversfyldning finder Sted.

Vandhusets Sæder og Gulv skal vaskes mindst 1 Gang hver Uge.

§ 4. Heste, Kjør, Svin, Faar, Gjeder og Fjærkre maa ikke huses i eller under Beboelseshus eller i Rum, der har Tag eller Bæg sættes med Beboelseshus eller Opbevaringssted for Madvarer.

20 Juni.

§ 5. Afslags urent og ildelugtende Affald faa vel fast som flydende maa bæres bort fra Beboelseshuset og kastes i Gjødseltjælveren, Vandhusbingen eller paa Vosdunge; men hverken Vosdunge eller nogen slags Gjødselsanbringelse maa anbringes Afarbej, Beboelseshus, Brønd eller Bæk, der fører til Sted, hvorfra Mad- og Drickvand hentes, nærmere end 10 Meter og heller ikke have Sig mod nævnte Steder.

Gjødsel maa ikke anbringes saaledes, at den foranlediger Stank i beboet Hus; hvor det imidlertid er Tilfældet, skal Gjødselen enten fjernes, overdækkes eller blandes, saaat Stanken ophører.

§ 6. Efter Slagtning enten i Udhus eller Sjøhus, som ogsaa efter Sløining af Fisk eller Sild skal Affaldet strax fjernes og de besudlede Steder rengjøres.

§ 7. Brønd eller Opkomme, hvorfra Mad- og Drickvand hentes, skal være saaledes ombygget med Sten, Lere og Torv, at ikke Overvand kan rinde ned i samme; Brønd skal være overbygget og maa saadanne Vandindtag aldrig forurenses ved Vaskning eller paa nogen som helst anden Maade.

I eller ved Vand eller rindende Elv, der fører til Sted, hvorfra Mad- eller Drickvand hentes, maa heller ikke Vaskning eller anden Forurensning finde Sted. Paa Mark langsmed Vand eller Elv, der fører til Sted, hvorfra Mad- eller Drickvand hentes, skal der i en Afstand af mindst 10 Meter kun spredes torv- eller muldblandet Kreaturgjødsel (ikke Latringjødsel).

§ 8. Tun eller Plads skal holdes frit for Solepytter og rengjøres 1 Gang hver Uge.

§ 9. Opholdssted for Dyr: Fjøs, Stald, Faare-, Griste-, Hønseshus o. s. v. skal hver Sommer rengjøres overalt.

§ 10. Mælk maa behandles med yderste Renlighed; specielt maa den, der skal melke, forinden vaske sine Hænder og Køens Spenner med Rindende og rent Vand, ialfald saalænge Kjørene er i Fjøs.

Mælk, som skal sælges, maa ikke opbevares i Rum, der benyttes som Soveværelse. Naar Melken kun skal nydes af Husets Folk, kan den, hvor ingen anden Raad er, anbringes i Værelset, men kun i Stab eller Hylbe, der bestandig skal være dækket med Forhæng.

Melkefjorler og Melkespand maa bestandig holdes rene og ikke overdækkes med Læderstykker, urene Kluder eller Papir.

§ 11. Sundhedskommissionen kan forbyde Salget saavel af bedærvede eller for Sundheden skadelige Nærings- og Nydelsesmidler, som ogsaa af andre sundhedsfarlige Brugsgjenstande, f. Ex. giftige Tapeter og Tøier og kan om fornødiges lade dem tilintetgøre. Vedkommelsen, til hvilket Niemed Prover kan forlanges udleverede, samt foreløbig Stansning af saadanne Vares Salg kan, naar Afgjørelsen maa ske strax, paa Sundhedskommissionens Begne udføres af dens Ordfører.

§ 12. Butik eller Rum, hvorfra der sælges Nærings- eller 20 Suni. Nøddelsesmidler, som er utildækkede og saaledes direkte udsatte for at forurennes ved Støv eller urene Tingre, maa ikke ved Dør eller Abning staa i Forbindelse med Rum, der benyttes som Sovebærelse, og skal der i eller ved saadant Udsalgssted være Vægfæstet stadig forsynet med tilstrækkeligt Vand, Sæbe og Haandbug, hvor den sælgende skal vaske sine Hænder, naar nævnte Varer skal haandteres.

Madvarer maa ikke indpakkes i Aviser eller andet urent Papir.

§ 13. I Forsamlingsrum og lignende Steder skal der anbringes Spyttebakter, hvis Bund skal være dækket af fugtig Sand, Jord eller Torvstrø, og maa de rengjøres hver Dag, de ere benyttede.

Gange, Trapper og Gulve i Huse, der tjene til Opholdssted for Mennesker, skal vaskes mindst 1 Gang hver Uge.

§ 14. Fjendes Bolig, Forsamlings- eller Arbejdsrum ved Mangel paa tilstrækkelig Vys- eller Lufttilgang, ved Fugtighed, Urenlighed eller Overfyldning af Mennesker at være skadelig for Helbredden, kan Sundhedskommissionen forbyde deres Brug, indtil Mangelen er afhjulpen.

§ 15. Fabrikker og Bedrifter, der ved stinkende Affald, ved Støv, Stank, Varm eller paa anden Maade kan virke til Skade for de omboendes Sundhed, maa til enhver Tid efterkomme de Paabud, som Sundhedskommissionen finder nødvendige til Forebyggelse af Ulemperne.

§ 16. I Henhold til Lov af 8de Mai 1900 dens § 3 bestemmes, at det snarest muligt skal meldes Sundhedskommissionens Ordfører, naar Tæringsjyg flytter fra sin hidtil benyttede Bolig. Meddelelsespligten paahviler den Syges nærmeste Slægtning samt Huseieren eller den, der har at passe dennes Eiendom.

§ 17. Beboelsesrum, ligesom Seng- og Gangklæder samt andre Gjenstande, der har været benyttede af Personer, der lider eller har lidt af smitsomme Sygdomme, er det forbudt at sælge, overdrage eller lade andre bruge, forinden de ere rensede, saaledes som Sundhedskommissionens Ordfører paahbyder.

§ 18. Dampskibe, Fartøier og Baade, der ankrer paa Havn eller tage Landfæste inden Herredets Grænser, samt deres Besætning skal med Hensyn til Renlighed og Sundhedsforhold være underlagt Sundhedskommissionens Bestemmelser.

§ 19. Sundhedskommissionen kan om fornødiges lade et ikke efterkommet Paabud udføre for Vedkommendes Regning. Hvor der er Tvist om, hvem der skal efterkomme Paabudet, har Sundhedskommissionen at holde sig til Gieren af det Hus, den Grund eller Gjenstand, hvor Misligheden er paavist. Sundhedskommissionens Ordfører skal i fornødent Fald bevirke Overtrædelsen paataalt.

§ 20. Det paahviler Sundhedskommissionens Medlemmer at passe disse Regler efterkommede og at anmelde Overtrædelser af samme for Sundhedskommissionens Ordfører.

20 Juni. § 21. Det er overladt til Sundhedskommissionens og dens Ordførers Skjøn, i hvilken Udstrækning der kan være at tage Hensyn til fremkomne Klager.

§ 22. Hvor særegne Forhold kræver det, kan Sundhedskommissionen indrømme Afvigelser fra disse Forskrifter.

20 Juni.

Kongelig Resolution

af 20de Juni,

hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadsfæstelse i følgende Form paa en af Bis Herredsstyre i Nordre Bergenhus Amt under 22de Marts 1904 fattet Beslutning:

§ 1. Det skal inden Bis Herred være forbudt at anvende Pigtraad til Gjerde i Udmark og mellem Indmark og Udmark.

§ 2. Forøvrigt tillades Pigtraad kun anvendt over andet Gjerde, der er mindst 1 m. høit. Hvis det underliggende Gjerde bestaar af Streng eller Strengnet, skal der mellem dette og Pigtraaden anbringes et Bord af mindst 10 cm.'s Bredde.

§ 3. Langs Bei, som er aaben for almindelig Færdsel, skal Pigtraad, naar Gjerdet er af Sten, sættes mindst 20 cm. ind fra den Kant af Gjerdet, som støder til Bei. Forat Pigtraad ved Bei skal kunne benyttes over Gjerder af andet Materiale end Sten, maa Gjerdet staa i en Afstand af mindst 63 cm. fra Bei, hvorhos Pigtraaden maa paaheftes den Side af Gjerdestolperne, som vender fra Bei.

Kongelig Resolution af 12te April 1897 angaaende Pigtraads Anvendelse til Gjerde i Bis Herred ophæves.

Udgiver: Fred. T. Salicath.